

Vypravěno

dne 27.5.16 B.F.

PŘÍLOHA

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Toto rozhodnutí nabylo právní moci

dne: 25. 5. 2016

podpis: [podpis]

MVCRP014W2KM

X

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0734 r

V Praze dne 25. května 2016

Č. j.: MV-41419-2/VS-2016

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podal nar. ... Groznyj - Rusko, (dále jen „žadatel“), i za své nezletilé děti nar. ... Praha – Česká republika, nar. ... Praha – Česká republika, a nar. ... Praha – Česká republika, všichni státní občané Ruska, trvale byt právně zastoupeni ..., advokátkou, advokátní kancelář se sídlem ... 190 00 Praha 9, rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy, (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 29. 1. 2016, č. j. VS-1578/835.3/2-2010, kterým nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbytování státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno žádosti o udělení státního občanství České republiky, a rozhodl t a k t o:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á**.

Odůvodnění:

I.

Žadatel požádal dne 18. 12. 2013 prostřednictvím Úřadu městské části Praha 15 o udělení státního občanství České republiky. Žadatel je rozvedený, rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 10 nabylo právní moci 13. 6. 2013. Z manželství se státní občankou Ruska se narodily tři děti, které žadatel zahrnul do své žádosti o udělení státního občanství České republiky. Žadatel má na území České republiky přiznanou mezinárodní ochranu formou azylu od 17. 2. 2003, nezletilá ... od 5. 4. 2006, nezletilá ... od 29. 5. 2007 a nezletilá F... od 22. 4. 2010.

Usnesením Ministerstva vnitra ze dne 25. 9. 2014 bylo správní řízení podle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu přerušeno a zároveň byl žadatel v souladu

s ustanovením § 47 správního řádu informován o zahájení správního řízení, byl poučen, že podle ustanovení § 36 a 38 správního řádu má právo nahlížet do spisu, navrhopat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a vyjádřit v řízení své stanovisko včetně vyjádření se k podkladům rozhodnutí. Žadatel byl rovněž vyzván, aby ve stanovené lhůtě doložil doklady k prokázání splnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky. Tyto doklady byly v usnesení specifikovány. Správní řízení bylo znovu přerušeno usnesením Ministerstva vnitra ze dne 23. 7. 2015 do 30. 9. 2015 s tím, že žadatel byl vyzván, aby v této lhůtě odstranil nedostatky žádosti podle ustanovení § 45 odst. 2 správního řádu. Doplnění bylo doloženo dne 29. 9. 2015.

II.

V průběhu správního řízení bylo zjištěno, že žadatel a jeho nezletilé děti Chamzat a Sabína splňují podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c), d) a e) zákona o státním občanství. Ke dni podání žádosti splňují podmínku pětiletého povoleného trvalého pobytu na území České republiky, když žadatel má trvalý pobyt povolen od 17. 2. 2007, nezletilá dcera od 5. 4. 2006 a nezletilá dcera od 29. 5. 2007, a převážně se zde zdržují, avšak nezletilá dcera žadatele nar. 3. 11. 2009, výše uvedenou podmínku nesplňuje, neboť na území České republiky má povolen trvalý pobyt od 22. 4. 2010. V této souvislosti se poznamenává, že podmínku pozbytí dosavadního státního občanství podle citovaného ustanovení se již s odkazem na § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů, od 1. 1. 2014 neprokazuje.

Výpisem z Rejstříku trestů žadatel doložil, že nebyl v posledních pěti letech pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin a prokázal znalost českého jazyka. Na nezletilé děti se tyto podmínky nevztahují s ohledem na jejich věk.

III.

Rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 29. 1. 2016, č.j.: VS-1578/835.3/2-2010, byla žadatelům žádost podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona o státním občanství zamítnuta s odůvodněním, že rozhodování o přijetí do státního svazku České republiky je podle české právní úpravy ve sféře správního uvážení Ministerstva vnitra, do jehož působnosti posouzení žádosti podle zákona o státním občanství náleží. Na udělení státního občanství České republiky nikdy nebyl a není právní nárok, a to ani za předpokladu, že žadatel či žadatelé splňují všechny zákonem stanovené podmínky tak, jak jsou uvedeny v zákoně o státním občanství. Ministerstvo vnitra v průběhu správního řízení také zjistilo, že nezletilá dcera žadatelů nesplňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství a tato podmínka jí nebyla prominuta. Ministerstvo vnitra dále uvedlo, že status cizince s povoleným trvalým pobytem v České republice zajišťuje žadatelům téměř stejné postavení jako státním občanům České republiky, mají zde garantována rovněž všechna práva jako občané České republiky, vyjma některých práv občanských.

Ministerstvo vnitra odkázalo rovněž na usnesení Ústavního soudu č.j.: IV. ÚS 586/99 ze dne 8. 3. 2000 a navazující usnesení č.j.: II. ÚS 624/06 ze dne 17. 5. 2007, v němž byla rozpracována teze, že není žádného základního práva, které by suverénní stát mohl porušit tím, že cizinci státní občanství neudělí. Takové rozhodnutí není v rozporu ani s Evropskou úmluvou o státním občanství. Podle Ústavního soudu zákon č. 40/1993 Sb. nezakotvuje nárok na udělení státního občanství České republiky při splnění zákonných podmínek, ale pouze možnost toto získat.

IV.

Proti zamítavému rozhodnutí podal žadatel prostřednictvím právní zástupkyně včasný rozklad, jímž nesouhlasí se zamítavým rozhodnutím Ministerstva vnitra a napadá ho v celém rozsahu. Nesprávnost rozhodnutí spatřuje v tvrzení, že jako žadatel s povoleným trvalým pobytem v České republice má téměř stejné postavení jako občané České republiky. Žadatel v rozkladu uvádí, že mu nepřítomnost českého státního občanství komplikuje život, není na něj ze strany státních a samosprávných orgánů nebo ze strany případných zaměstnavatelů či běžných občanů nahlíženo stejně jako na občany České republiky. Dále žadatel uvádí, že žije v České republice delší čas, jeho děti zde vyrůstají a život v jiné zemi nepoznaly, on i jeho děti mají k České republice velice úzký vztah, žadatel zde našel druhý domov.

V závěru rozkladu žadatel uvádí, že k zamítnutí bylo navíc využito možnosti neprominout podmínku pětiletého trvalého pobytu u dnes již šestileté , všichni ostatní žadatelé přitom podmínky splnili. Takový postup je možno považovat za značně tvrdý, obecně nesprávný a nepřiměřeně přísný. Proto žadatel navrhuje, aby napadené rozhodnutí bylo změněno tak, že se jejich žádosti o udělení státního občanství České republiky vyhová.

V.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Podle § 89 odst. 2 správního řádu ministr vnitra přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a neshledal v postupu Ministerstva vnitra takové pochybení, které by vedlo ke změně či zrušení napadeného rozhodnutí.

Ministr vnitra předem konstatuje, že státní občanství je jedním ze základních atributů, na jejichž základě je založena existence každého moderního svrchovaného státu. Mezinárodní právo všeobecně uznává pravidlo, že je vnitřní záležitostí každého státu, jakým způsobem upraví ve svém právním řádu způsoby nabývání a pozbývání státního občanství. Haagská úmluva o některých otázkách střetu zákonů o státním občanství z roku 1930, ačkoliv nevstoupila nikdy v platnost, je pokládána

za shrnutí mezinárodního obyčejového práva a stanoví, že je věcí každého státu určit podle vlastního práva, kdo jsou jeho občané. Tento nezpochybnitelný princip při respektování zásad vyplývajících z obyčejového mezinárodního práva, mezinárodních smluv a všeobecně uznávaných právních zásad v oblasti státního občanství, napomáhá státu chránit jeho suverenitu, bezpečnost a integritu a je v současné době všeobecně přijímán.

Jak výše uvedeno, na udělení státního občanství České republiky není právní nárok, a to ani za předpokladu, že osoba žádající o udělení státního občanství České republiky splňuje všechny podmínky stanovené zákonem o státním občanství. Česká republika ve svém právním řádu stanovila podmínky pro vznik státoobčanského vztahu. V případech, kdy tento vztah nevzniká ze zákona, ale na základě rozhodnutí orgánu státu, má tento orgán nezadatelné právo rozhodnout, zda určité osobě státní občanství udělí či nikoliv.

Ministr vnitra dále, ve shodě s odůvodněním prvostupňového správního orgánu, odkazuje na Evropskou úmluvu o státním občanství. Vysvětlující zpráva k čl. 2 Evropské úmluvy, kterou vypracoval Výbor expertů Rady Evropy pro státní občanství (CJ-NA), uvádí, že zúčastněný stát může stanovit podmínky pro naturalizaci, zejména pokud jde o integraci osob, které o přijetí do státoobčanského svazku žádají. Musí být zřejmé, že integrace takové osoby ve společnosti dosáhla vysokého stupně. Není hodnoceno pouze formální plnění podmínek uvedených v zákoně o státním občanství, nýbrž je v rámci správního uvážení zkoumána existence skutečného vztahu (genuine link) této osoby k zemi, která o přijetí do jejího státního svazku usiluje.

V čl. 3 Evropské úmluvy „Působnost státu“ je uvedeno, že udělení státního občanství na žádost fyzické osoby (cizince) je výrazem svrchované státní suverenity. Není tedy pochyb o tom, že každý suverénní stát má právo stanovit podmínky, za kterých mohou fyzické osoby (cizinci) nabýt jeho státního občanství, a že je zcela ve sféře volného uvážení dotčeného státu, zda cizinci bude státní občanství uděleno či nikoliv.

Ministerstvo vnitra i ministr vnitra při užití správního uvážení zkoumají okolnosti každého jednotlivého případu při respektování smyslu a účelu zákonů a mezí, které tyto zákony stanoví. Jak Ministerstvo vnitra, tak i ministr vnitra, vychází tedy z toho, že žadatelé musí splnit podmínky, vyplývající ze zákona o státním občanství a musí být zřejmé, že jejich integrace v české společnosti dosáhla vysokého stupně. Přitom nejen mohou, ale i musí v souvislosti s rozhodováním o udělení státního občanství České republiky posoudit všechny právně významné skutečnosti.

VI.

K obsahu podaného rozkladu ministr vnitra předně konstatuje, že v něm nejsou uvedeny žádné nové skutečnosti, které by nebyly známy před vydáním zamítavého rozhodnutí.

Jak již bylo výše uvedeno, na udělení státního občanství České republiky není právní nárok, a to ani za předpokladu, že žadatel či žadatelé o udělení státního občanství České republiky splňují všechny podmínky stanovené zákonem o státním občanství, což nadto není tento případ, neboť nezletilá nespĺňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství. Ministr vnitra se proto neztotožňuje s tvrzením žadatele, že zamítavé rozhodnutí je nepřiměřeně přísné, značně tvrdé nebo „obecně“ nesprávné, případně že neprominutí podmínky pětiletého trvalého pobytu bylo záminkou pro vydání zamítavého rozhodnutí.

K námitce žadatele, že status cizince mu „komplikuje život“, ministr vnitra uvádí, že tuto námitku musí zcela odmítnout, nakořik status cizince s trvalým pobytem, jak již konstatoval správní orgán I. stupně, zaručuje žadateli v zásadě všechna práva, která mají státní občané České republiky, samozřejmě s výjimkou práv ryze občanských (právo volební).

Podle § 89 odst. 2 správního řádu ministr vnitra přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a neshledal v postupu Ministerstva vnitra takové pochybení, které by vedlo ke změně či zrušení zamítavého rozhodnutí. V napadeném rozhodnutí je popsán skutkový stav, podklady, z nichž vycházelo toto rozhodnutí, v němž jsou uvedeny patrné důvody, vedoucí k zamítnutí žádosti.

Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra a na základě jejího návrhu rozhodl ministr vnitra způsobem uvedeným ve výroku tohoto rozhodnutí.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

